

‘පෙසුඤ්ඤා’ නම්: මේ ලොව, එකෙක් පෙපශුත්‍යවචන ඇත්තේ වෙයි: මෙතැනින් අසා මුත්තේ හෙදය පිණිස එතැන කියන්නේ වෙයි, නොහොත් එතැනින් අසා උත්තේ බිදීම පිණිස මුත්තට කියන්නේ වෙයි; මෙසේ සමන වුවත් හෝ බිදීමට හිතන වුවත් හෝ හෙදය දැඩි කරනුයේ වර්ග (=අසමනිය) සතුටු වූයේ වර්ග වුවත් කෙරෙහි ඇලුණේ වර්ග වුවත් දැන සතුටු වනුයේ වර්ග කරන බස් කියනුයේ වෙයි. මේ පෙසුඤ්ඤා’ යයි කියනු ලැබේ. තවද දෙ කරුණෙකින් පිසුනුබස් එළවා කියයි: ප්‍රියකාමයනායෙන් හෝ හෙදග්‍රාය ඇත්තේ හෝ යැ. කෙසේ ප්‍රියකාමයනායෙන් පිසුනු කියාද? යත්: ‘මොහුට ප්‍රියයෙමි වෙමි, මත වඩනුයෙමි වෙමි, විස්වාසී වෙමි, ඇතුළත් වූයෙමි වෙමි, යහළු වෙමි, මෙසේ ප්‍රිය කැමැති බැවින් පිසුනු කියයි. කෙසේ හෙදග්‍රාය ඇතිසේ පිසුනු කියාද? යත්: ‘කෙසේ නම් මොහු නානා වන්තානු ද, වෙන් වන්තානු ද වර්ග වන්තානු ද, විවිධ වන්තානු ද, දෙ කඩවන්තානු ද, දෙපක්‍ෂ වන්තානු ද, බිඳෙන්නානු ද, සමනම් නොවන්තානු ද, දුක සේ නො සුවසේ වසන්නානු දැයි මෙසේ හෙද කරන සිත් ඇතිසේ පිසුනු එළවා කියා නුයි ‘මානානිමානා සහපෙසුනා ව’ යනු වේ.

කුතො පසුතා හෙ තදිබ්‍ය චූභි - කලහය ද විවාදය ද පරිදෙවය ද ගොකය ද මාත්සයරිය ද මානය ද අභිමානය ද පෙපශුත්‍යය ද යන මේ අටකෙලෙස්නු කොතැනින් වූවානු ද? කොහි උපන්නානු ද? කොහි හටගත්තානු ද? කොහි උපන්නානු ද? කොහි වෙසෙසින් උපන්නානු ද? කොහි පහල වූවානු ද? කුමක් නිදාන - සමුදය - ජාති - ප්‍රභව කොට ඇත්තානු දැයි මේ අටකෙලෙස්සන්තේ මූලය විචාරයි, හෙතුච - නිදානය සමනවය - සමුප්පානය - ආහාරය - ආලම්බනය - ප්‍රත්‍යය විචාරයි, වෙසෙසින් විචාරයි, යාඤ කෙරෙයි, අධ්‍යොෂණය කෙරෙයි, (කියනු සදනා) පහදවා නුයි ‘කුතො පසුතා හෙ’ යනු වේ. තදිබ්‍ය චූභි- වදාල මැනව, ප්‍රකාශ කළ මැනව, දෙගනා කළ මැනව, පතවනු මැනව, විස්තරයෙන් තබනු මැනව, විවරණ - විභජන කරනු මැනව, ප්‍රකට කරනු මැනව, ප්‍රකාශ කරනු මැනවැයි ‘කුතො පසුතා හෙ තදිබ්‍ය චූභි’ යනු වේ.

එසින් කීහ ඒ නිර්මිත බුදුහු:

“කුතො පසුතා කලහා විවාදො - පෙ- හෙ තදිබ්‍ය චූභි”යි

කලහයෝ ද විවාදයෝ ද පරිදෙව - ගොකයෝ ද මාත්සයරියෝ ද මානානිමානයෝ ද පෙපශුත්‍යයෝ ද ප්‍රියවත්තුනු කෙරෙත් උපන්නානුය. කලහයෝ ද විවාදයෝ ද (පරිදෙව - නොක - මාන - අභිමාන - පෙපශුත්‍යයෝ ද) මාත්සයරියෙහි සෙදුණානු වෙති. විවාද උපන් කල්හි පිසුනු වචනයෝ වෙත්.

පියසසුනා කලහා විවාද පරිදෙව්‍යසාකා සහමව්‍යරා වානි - පියානි දෙව පියා: සහතා වා සබ්බාරා වා. කතම සතතා පියා? ඉධ යසා¹ හෙ තොනනි අත්ඛාමා භිතකාමා ථාසුකාමා යොගකෙඛ්ඤාමා, මානා වා පිතා වා භාගා වා ගතිනී වා පුත්තතා වා හිතා වා භිතතා වා අමච්චා වා සද්ධි වා සාලොභිතා වා, ඉම සතතා පියා. කතම සබ්බාරා පියා? මනාපිකා රූපා මනාපිකා සද්දා මනාපිකා ගඤ්ඤා මනාපිකා රසා මනාපිකා ජොට්ඨිබ්බා, ඉමෙ සබ්බාරා පියා. පියං වජ්ඣං අවේද්දසංකිතොපි කලහං කරොතති. අවේද්දනොපි කලහං කරොතති අවේද්දනොපි කලහං කරොතති. පියං වජ්ඣං විපරිණාමසද්ධිනොපි කලහං කරොතති. විපරිණාමනොපි කලහං කරොතති. විපරිණාමනොපි කලහං කරොතති. පියං වජ්ඣං අවේද්දසංකිතොපි විවදනති. අවේද්දනොපි විවදනති. පියං වජ්ඣං විපරිණාමසද්ධිනොපි විවදනති. විපරිණාමනොපි විවදනති. පියං වජ්ඣං අවේද්දසංකිතොපි පරිදෙවනති. අවේද්දනොපි පරිදෙවනති. අවේද්දනොපි පරිදෙවනති. පියං වජ්ඣං විපරිණාමසද්ධිනොපි පරිදෙවනති. විපරිණාමනොපි පරිදෙවනති. පියං වජ්ඣං අවේද්දසංකිතොපි සොචනති. අවේද්දනොපි සොචනති. පියං වජ්ඣං විපරිණාමසද්ධිනොපි සොචනති. විපරිණාමනොපි සොචනති. පියං වජ්ඣං අවේද්දසංකිතොපි සොචනති. විපරිණාමනොපි සොචනති. පියං වජ්ඣං රකඛනති ගොපොනති පරිඤ්ඤානනති චොසනති චෙච්ඡරානති.

මානානිමානා සහසෙසුනා වානි - පියං වජ්ඣං නිසාය මානං ජනෙතති. පියං වජ්ඣං නිසාය අතිමානං ජනෙතති. කථං පියං වජ්ඣං නිසාය මානං ජනෙතති? "මයං ලාභිතො මනාපිකානං රූපානං සද්දානං ගඤ්ඤානං රසානං ජොට්ඨිබ්බානං. ඉමෙ පතඤ්ඤා න ලාභිතො මනාපිකානං රූපානං සද්දානං ගඤ්ඤානං රසානං ජොට්ඨිබ්බානං"නති එවං පියං වජ්ඣං නිසාය මානං ජනෙතති. කථං පියං වජ්ඣං නිසාය අතිමානං ජනෙතති? "මයං ලාභිතො මනාපිකානං රූපානං සද්දානං ගඤ්ඤානං රසානං ජොට්ඨිබ්බානං. ඉමෙ පතඤ්ඤා න ලාභිතො මනාපිකානං රූපානං සද්දානං ගඤ්ඤානං රසානං ජොට්ඨිබ්බානං"නති එවං පියං වජ්ඣං නිසාය අතිමානං ජනෙතති.

සෙසුනාඤ්ඤානති - ඉතධකච්චො පිසුනවාචො තොති: ඉතො ඤ්ඤා අමුත්ත අකඛාතා ඉමෙසමෙඤ්ඤා-පඨ- එච්: තොදධිප්පාතො පෙසුනාඤ්ඤා- උඨසංකරතීති 'මානානිමානා සහසෙසුනා ව.'

මවේච්ඡරාසුනා කලහා විවාද'ති - කලහො ව විවාදො ව පරිදෙවො ව පොසකා ව මානො ව අතිමානො ව පෙසුනාඤ්ඤානති ඉමෙ සහත කීරෙහා මච්ඡරෙසෙ සුභතා පසුභතා ආසුභතා සමාසුභතානි - 'මවේච්ඡරාසුනා කලහා විවාද.'

පියපසුන්‍යා කලහා විවාද පරිදෙවසොහා සහමච්ඡරා ව - 'පියා'
 යනු: ප්‍රියයෝ දෙදෙනෙකී: සත්තියෝ ද සංස්කාරයෝ දැයි. කවර සත්තියෝ ප්‍රියයෝ ද යත්? මෙලොවැ මවු හෝ පියා හෝ බෑයා හෝ බුන්‍යුණිය හෝ පුත්‍රා හෝ දු හෝ මිත්‍රරෝ හෝ යහළුවෝ හෝ නෑයෝ හෝ ඔහුට වැඩ කැමැති වූ හිත කැමැති වූ හුව කැමැති වූ යොගකමය කැමැති වූ යම් කෙනෙක් වෙත් ද මේ සත්තියෝ ප්‍රියයෝ වෙත්. කවර සංස්කාරයෝ ප්‍රියයෝ ද යත්? මනවඛන රූපයෝ මනවඛන ශබ්දයෝ මනවඛන ගන්ධයෝ මනවඛන රසයෝ මනවඛන ස්ප්‍රභව්‍යයෝ යැ, මේ සංස්කාරයෝ ප්‍රිය වෙත්. ප්‍රියවස්තුව 'අසිද ගතීති' සැක ඇත්තාහු ද කලහ කෙරෙහි, අසිදුනා කල්හි දු කලහ කෙරෙහි, අසිදගත් කල්හි දු කලහ කෙරෙහි, ප්‍රියවස්තුව 'පෙරළෙති' සැක ඇත්තාහු ද - පෙරළෙන කල්හි දු පෙරළුණු කල්හි දු කලහ කෙරෙහි, ප්‍රියවස්තුව 'අසිද ගතීති' සැක ඇත්තාහු ද විවාද කෙරෙහි, අසිදුනා කල්හි දු - අසිදගත් කල්හි දු - ප්‍රියවස්තුව 'පෙරළෙති' සැක ඇත්තාහු ද - පෙරළෙන කල්හි දු - පෙරළුණු කල්හි දු විවාද කෙරෙහි. ප්‍රියවස්තුව 'අසිද ගතීති' සැක ඇත්තාහු ද පරිදෙවනා කෙරෙහි, අසිදුනා කල්හි දු අසිදගත් කල්හි දු - ප්‍රියවස්තුව 'පෙරළෙති' සැක ඇත්තාහු ද - පෙරළෙන කල්හි දු - පෙරළුණු කල්හි දු පරිදෙවනා කෙරෙහි. ප්‍රියවස්තුව 'අසිද ගතීති' සැක ඇත්තාහු ද ශොක කෙරෙහි, අසිද ගන්නා කල්හි දු - අසිදගත් කල්හි දු - ප්‍රියවස්තුව 'පෙරළෙති' සැක ඇත්තාහු ද - පෙරළෙන කල්හි දු - පෙරළුණු කල්හි දු ශොක කෙරෙහි. ප්‍රියවස්තුව රකීති, ගොපනය කෙරෙහි, අයත් කෙරෙහි, මමායන කෙරෙහි, මසුරු කෙරෙහි.

මානානිමානා සහපෙසුන්‍යා ව - ප්‍රියවස්තුව නිසා මානය උපදවති
 ප්‍රියවස්තුව නිසා අනිමානය උපදවත්. කිසෙසින් ප්‍රියවස්තුව නිසා මානය උපදවති? යත්: 'අපි මනවඛන රූප ශබ්ද ගති රස ස්ප්‍රභව්‍යයන් ලබන සුල්ලමිහ, එහෙත් මේ අන්‍යයෝ මනවඛන රූප ශබ්ද ගති රස ස්ප්‍රභව්‍යයන් නො ලබන සුල්ලහ'යි මෙසේ ප්‍රියවස්තුව නිසා මානය උපදවත්. කෙසේ ප්‍රියවස්තුව නිසා අනිමානය උපදවති? යත් 'අපි මනවඛන රූප ශබ්ද ගති රස ස්ප්‍රභව්‍යයන් ලබන සුල්ලමිහ, මේ අන්‍යයෝ වැලිත් මනවඛන රූප ශබ්ද ගති රස ස්ප්‍රභව්‍යයන් නො ලබන සුල්ලහ'යි මෙසේ ප්‍රියවස්තුව නිසා අනිමානය උපදවත්. **පෙසුන්‍යාං -** මෙහි එකෙක් පිහුනුබස් කියනුයේ වෙයි. මෙතැනින් අසා මොවුන්ගේ හෙදය පිණිස එතැන කියන්නේ වෙයි. මෙසේ බිඳවන අදහස් ඇතියේ පිහුනුබස් එලවා කියා හුයි 'මානානිමානා සහපෙසුන්‍යා ව' යනු වේ.

මච්ඡෙරසුන්‍යා කලහා විවාද - කලහය ද විවාදය ද පරිදෙවය ද
 ශොකය ද මාත්‍රය ද අනිමානය ද පෛශුන්‍යය ද යන සත්‍ය කෙලයයෝ මාත්සයඝර්‍යෙහි යෙදුණාහු අතිශයින් යෙදුණාහු භාත්පසින් යෙදුණාහු වෙසෙසින් යෙදුණාහු හුයි 'මච්ඡෙරසුන්‍යා කලහා විවාද'යනු වේ.

විවාදජාතෙසු ව පෙසුනාහිති - 'විවාද ජාතෙ සඤ්ජාතෙ තිබ්බෙත්ත අතිතිබ්බත්ත පාභුභුත්ත පෙසුඤ්ඤා උපසංහරනති: ඉතො සුත්තා අමුත්ත අකම්බායන්ති ඉමෙසං හෙදෙය. අමුත්ත වා සුත්තා ඉමෙසං අකම්බායන්ති අමුසං හෙදෙය. ඉති සමිත්තාතං වා නෙත්තාතො භිත්තාතං වා අනුප්පද්ධතාතො වත්තාරාමා වත්තරතා වත්තනඤ්චි වත්තකරණීං වාචං භාසිත්තාතො භොන්ති. ඉදං වුච්චති පෙසුඤ්ඤාං. අපිච්ච, දඨිති කාරණෙහි පෙසුඤ්ඤාං උපසංහරනති: පියකම්මයධාය වා නෙද්ධිප්පායා වා, කථං පියකම්මසභාය පෙසුඤ්ඤාං උපසංහරනති? ඉමස්ස පියා භවිස්සාමි, මනාපා භවිස්සාමි, ප්‍රිස්සාසීකා භවිස්සාමි, අබ්භත්තරිකා භවිස්සාමි, සුත්තදයා භවිස්සාමාහි. එවං පියකම්මසභාය පෙසුඤ්ඤාං උපසංහරනති. කථං නෙද්ධිප්පායා පෙසුඤ්ඤාං උපසංහරනති? කථං ඉමෙ තාතා අස්ස, විතා අස්ස, වත්තා අස්ස, දෙඛා අස්ස, දෙච්ඤා අස්ස, දෙච්ඤා අස්ස, භිජ්ජය්‍යා න සමාගෙව්ච්ඤා, දුක්ඛං න එසු විතර්ඤ්ඤාහි. එවං නෙද්ධිප්පායා පෙසුඤ්ඤාං උපසංහරනති - 'විවාද-ජාතෙසු ව පෙසුනාහි'

“පියසසුතා කලතා විවාද
 පරිදෙවිතෙතා සනච්චරා ව,
 මානාහිමාතා සනපෙසුතා ව
 මනච්චරසුත්තා කලතා විවාද
 විවාදජාතෙසු ව පෙසුනාහි”ති.

11 - 8

පියා සු ලොකස්මිං කුතොතිදතා
 යෙ වාපි1 ලොතා විචරන්ති ලොඤ්ඤ,
 ආසා ව තිට්ඨා ව කුතො තිදතා
 යෙ සමපරායාය නරස්ස භොන්ති.

පියා සු ලොකස්මිං කුතොතිදතාහි - පියා කුතො තිදතො, කුතො ජාතා, කුතො සඤ්ජාතා, කුතො තිබ්බත්තා, කුතො අතිතිබ්බත්තා, කුතො පාභුභුතා, කිත්තිදතා, කීසමුද්දයා, කිඤ්ජාතිකා, කිමපනවන් පියාතා මුලා පුච්චති - පෙ - සමුද්දයා පුච්චති පපුච්චති යාවති අජේකිසන්2 පසාදෙතිති - 'පියා සු ලොකස්මිං කුතොතිදතා.'

---

1. වාපි - PTS   2. අජේකිසන් - සි. II.

විවාදථානෙසු ව පෙසුනානි - විවාදය උපන් කල්හි හටගත් කල්හි නිපත් කල්හි වෙහෙසින් නිපත් කල්හි පහළ වූ කල්හි පිසුනුබස් එළවා කියති: මෙතැනින් අසා මොවුන්ගේ හෙදය පිණිස එතැන කියති, එතැනින් ගෝ අසා ඔවුන්ගේ හෙදය පිණිස මොවුන්ට කියති: මෙසේ සමග වුවත් ගෝ ඕදිත්තාහු හෙද වුවත්ගේ ගෝ හෙදය දැඩි කරන්නාහු වශීය කැමැති වූවාහු වශී විෂමිති ඇලුණාහු වශී විමට යතුටු වන්නාහු වශී කරන බස් කියන්නාහු වෙත්. මේ ‘පෙසුකුකු’යි කියනු ලැබෙයි. තවද දෙකරුණෙකින් පිසුනු කියති: ප්‍රියකාමියායෙන් ගෝ හෙදය ප්‍රායසෙන් ගෝ යා. කියෙසින් ප්‍රියකාමියායෙන් පිසුනු කියති? යත්: මොහුට ප්‍රිය වමිග. මනාප වමිග, විස්වැයි වමිග, ආභ්‍යන්තරික වමිග, සුභාද් වමිග’යි මෙසේ ප්‍රියකාමියායෙන් පෙපශුන්‍යවමන කියත්. කියෙසින් හෙදය ප්‍රාය ඇත්තාහු පිසුනුබස් එළවා කියති යත්? ‘කෙසේ නම් මොහු නානා වන්නාහු ද වෙන් වන්නාහු ද වශී වන්නාහු ද ද්විධා වන්නාහු ද දෙකඩ වන්නාහු ද දෙපක් වන්නාහු ද සිදෙන්තාහු ද සමාගම් නො වන්නාහු ද දුකසේ නො සුවසේ වාසය කරන්නාහු ද’යි මෙසේ පහදාප්‍රායසෙන් පෙපශුන්‍ය කියත් නුසි ‘විවාදථානෙසු ව පෙසුනානි’ යනු වේ.

එසින් වදාලග බුදුහු:

“පියසසුනා - පෙ- විවාදථානෙසු ව පෙසුනානි”යි.

11 - 8

ලොවැ ප්‍රියවස්තුහු කොසින් උපන්නාහු ද? නොහොත් කුමක් හෙතු කොට ඇත්තාහු ද? තවද ලොවැ ක්‍රියාදි යම් කෙනෙක් ලොහය හෙතු-කොටගෙන හැසිරෙත් නම්, (ඒ ලොහය කුමක් හෙතු කොට ඇත්තේ ද? ආශාවත් (ඒ ආශාවගේ) සමාදායත් කොසින් උපන්නාහු ද? (කුමක් නිදහ කොට ඇත්තාහු ද?) යම් බම් කෙනෙක් සත්තියා හට පරලොවැ පිහිට පිණිස වෙත් නම්, ඒ බම්සෝ කොසින් උපන්නාහු ද? (කුමක් නිදහ කොට ඇත්තාහු ද?)

පියා සු ලොකස්මි. කුතොතිදුනා - ප්‍රියවස්තුහු කුමක් නිදහ කොට ඇත්තාහු ද? කොසින් උපන්නාහු ද? කොසින් හටගත්තාහු ද? කොසින් නිපන්නාහු ද? කොසින් වෙහෙසින් නිපන්නාහු ද? කොසින් පහළ වූවාහු ද? කුමක් නිදහ කොට ඇත්තාහු ද? කුමක් උත්පතති කොට ඇත්තාහු ද? කුමක් ජාති කොට ඇත්තාහු ද? කුමක් ප්‍රහව කොට ඇත්තාහු දැයි ප්‍රියවස්තුන්ගේ මූලය විචාරති...සමුදය විචාරති, පුළුවස්ති අගාදිති අභ්‍යන්තරික කෙරෙහි පහදවත් නුසි ‘පියා සු ලොකස්මි: කුතො-තිදුනා’ යනු වේ.

යෙ වාපි ලොහා විවරනනි ලොකෙති-‘යෙ වාපි’ති ඛන්තියා ව මුහුමණා ව වෙසාං ව සුද්දා ව ගතට්ඨා ව පබ්බජිතා ව දෙවා ව මනුස්සා ව; ලොහානි යො ලොහො උබ්බතා උබ්බතත්තං සාරාගො සාරජ්ජනා සාරජ්ජනත්තං අභිජ්ඣා ලොහො අකුසලමුලං² විවරනනි විවරනනි විහරනනි ඉරියනනි වත්තනනි පාලෙනනි යපෙනනි යාපෙනනි; ලොකෙති අපායලොකෙ මනුස්සලොකෙ දෙවලොකෙ බ්බිලොකෙ ඛාතුලොකෙ ආයත්තලොකෙති- ‘යෙ වාපි ලොහා විවරනනි ලොකෙ.’

ආසා ව නිට්ඨා ව කුතොතිදුතානි - ‘ආසා ව නිට්ඨා ව කුතොතිදුතා කුතො ජාතා කුතො සඤ්ජාතා කුතො නිබ්බතතා කුතො අභිනිබ්බතතා කුතො පාකුභුතා කීන්තිදුතා කිංසමුදයා කිඤ්ජාතිකා කිමපහවා,ති ආසාය ව නිට්ඨාය ව මුලං පුච්ඡති -පෙ- සමුදයං පුච්ඡති, පපුච්ඡති ධාවති අජෙකිසති¹ පසාදෙතීති - ‘ආසා ව නිට්ඨා ව කුතොතිදුතා.’

යෙ සමපරායාය නරස්ස භොනනීති - යෙ තරස්ස පරායතා භොනනී. දීපා භොනනී, තාණා භොනනී, ලෙතා භොනනී, සරණා භොනනී, තරො නිට්ඨා පරායතො භොතීති³ ‘යෙ සමපරායාය නරස්ස භොනනී.’

තෙනාහ සො තිමමිතො:

‘පියා සු ලොකසමී. කුතොතිදුතා
යෙ වාපි³ ලොහා විවරනනි ලොකෙ,
ආසා ව නිට්ඨා ව කුතොතිදුතා
යෙ සමපරායාය තරස්ස භොනනී”ති

11 - 4

ජ්ඣන්දිතානි පියානි ලොකෙ
යෙ වාපි³ ලොහා විවරනනි ලොකෙ,
ආසා ව නිට්ඨා ව ඉතොතිදුතා
යෙ සමපරායාය තරස්ස භොනනී.

ජ්ඣන්දිතානි පියානි ලොකෙති - ‘ජ්ඣෙ’ති යො කාමෙසු කාමච්ඡන්දෙ කාමරාගො කාමනන්දි කාමනණ්ඨා කාමසිනෙභො කාමපරිලාභො කාමමුච්ඡා කාමජෙකිසානං කාමොඤ්ඤා කාමයොගො කාමුපාදනං කාමච්ඡන්දනීවරණං. අභිව, පඤ්ච ජ්ඣ. පරිසෙසනච්ඡන්දෙ පටිලාභච්ඡන්දෙ පරිභොගච්ඡන්දෙ සන්තිඛිච්ඡන්දෙ විස්සජ්ජනච්ඡන්දෙ. කතමො පරිසෙසනච්ඡන්දෙ? ඉධෙකච්චො අරෙකාසිතොයෙව අත්ථිකො ජ්ඣන්දජාතො රූපෙ පරිසෙසති. සද්දෙ-ගඤ්ඤි රසෙ - ජොට්ඨබ්බෙ පරිසෙසති. අසං පරිසෙසනච්ඡන්දෙ. කතමො පටිලා-භච්ඡන්දෙ? ඉධෙකච්චො අරෙකාසිතොයෙව අත්ථිකො ජ්ඣන්දජාතො රූපෙ පටිලහති. සද්දෙ - ගඤ්ඤි - රසෙ - ජොට්ඨබ්බෙ පටිලහති. අසං පටිලා-භච්ඡන්දෙ.

1 බමමසඛනණී - චිත්තපාදකණ්ඩ
1 අජෙකිසති. සිමු. II 2. නිට්ඨාපරායතා භොනනීති - මජ්ඣ, සිමු II.
3. යෙ වා පි - ඝා, PTS.

යෙ වාපි ළොහා විවරනති ළොහෙක - 'යෙ වා පි' යනු: ක්ෂත්‍රියයෝ ද බ්‍රාහ්මණයෝ ද වෛශ්‍යයෝ ද ශුද්‍රයෝ ද ගාතඨයෝ ද ප්‍රච්ඡිකයෝ ද දෙවියෝ ද මනුෂ්‍යයෝ ද; ළොහා - යම් ලොහයෙක් ලොහ කරන අයුරෙක් ලොහ කරන බවෙක් ඇලීමෙක් ඇලෙන අයුරෙක් ඇලුණු බවෙක් දැඩි ලොහ යෙක් ලොහ අකුශලමූලයෙක් වේ ද; විවරනති - හැසිරෙති වෙසෙති ඉරියව්‍ර පවත්වති ජාලනය කෙරෙති යාපෙති යාපනය කෙරෙත්; ළොහෙක - අපායලොකයෙහි මනුෂ්‍ය - දෙව - සකකි - ධාතු - ආයතනලොකයෙහි නුසි 'යෙ වාපි ලොහා විවරනති ලොහෙක' යනු වේ.

ආසා ව නිට්ඨා ව කුතොනිදුතා - ආශාව ත් ආශාසමාදාය ත් කුමන හෙතු ඇත්තානු ද? කොසින් උපත්තානු ද? කොසින් හටගත්තානු ද? කොසින් නිපත්තානු ද? කොසින් තැඟුණානු ද? කොසින් පහළ වුවානු ද? කුමක් නිදහ කොට - කුමක් සමුදය කොට - කුමක් ජාති කොට - කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත්තානු දැයි ආශාමේ ත් ආශාසමාදාය යේ ත් මූලය විවරති...සමුදය විවරති, ප්‍රථමස්ති අයාදිති අධෝෂණ කෙරෙති පහදවත් නුසි 'ආසා ව නිට්ඨා ව කුතොනිදුතා' යනු වේ.

යෙ සමපරායාය නරසස භොනති - යම් බමි කෙනෙක් සත්තියා හට (පරලොචට) පිහිට වෙත් ද ප්‍රතිණා වෙත් ද ප්‍රාණ වෙත් ද රක්ෂාසාහ වෙත් ද සරණ වෙත් ද. මිනියා ඒ සමාදාය පරායණ කොට ඇත් නුසි - 'යෙ සමපරායාය නරසස භොනති' යනු වේ.

එයින් කීන, ඒ නිර්මිත බුදුහු:

"පියා සු ළොකිකමිං -පෙ- යෙ සමපරායාය නරසස භොනති"යි

11 - 4

ශ්‍රොවෑ ප්‍රිඨවස්තුහු කාමච්ඡදය නිදහ කොට ඇත්තානුය, තවද ශ්‍රොවෑ යම් කෙනෙක් ලොහය හෙතු කොට හැසිරෙත් ද, (මවුන්ගේ ඒ ලොහයත් කාමච්ඡදය හෙතු කොට ඇත්තේය,) ආශාව ත් ආශා සමාදායත් මේ කාමච්ඡදය ම නිදහ කොට ඇත්තානු ය, යම් බමි කෙනෙක් සත්තියා හට පරලොච පිහිට පිණිස වෙත් නම්, (මහු ද කාමච්ඡදයෙන් ම උපත්තානු සි.)

ඡදනිදුතාහි පියාහි ළොහෙක - 'ඡද' නම්: කාමච්ඡදන කෙරෙහි යම් කාමච්ඡදයෙක් කාමරාගයෙක් කාමනිදුදයෙක් කාමතෘණයෙක් කාමසෙතහයෙක් කාමපරිදහයෙක් කාමමූර්ජායෙක් කාමයන්ති ගැලීමෙක් කාමොහයෙක් කාමසොගයෙක් කාමොපාදනයෙක් කාමච්ඡදනීවරණයෙක් වේ ද, එයයි; තවද ඡද පසෙකි: පයෙඝිණණ (=සෙවීම)ඡදය, ප්‍රතිලාභච්ඡදය, පරිභොගච්ඡදය, සනතිසි (=රැස්කිරීම) ඡදය, විසජින (=විගදම් කිරීම) ඡදය දයි; එහි පයෙඝිණණඡදය කවරැ යත්? මෙහි එකෙක් කාමයෙන් මඛනා ලද්දේ මෑ කැමැති වූයේ හටගත් ඡදය ඇත්තේ රූපයත් සොයයි, ශබ්ද - ගකි - රස - ස්ප්‍රභව්‍යයත් සොයයි, මේ පයෙඝිණණච්ඡද යයි. ප්‍රතිලාභච්ඡදය කවරැ යත්? මෙහි එකෙක් කාමයෙන් මඛනා ලද්දේ මෑ අර්ථ වූයේ හටගත් ඡදය ඇත්තේ රූපයත් ලබයි, ශබ්ද - ගකි - රස - ස්ප්‍රභව්‍යයත් ලබයි, මේ ප්‍රතිලාභච්ඡද යයි.

කතමො පරිභොගව්ඡ්ඤෙ? ඉධෙකච්චො අඤ්ඤාසිතො යෙව අභිකො ඡ්ඤජානො රුපෙ පරිභුඤ්ඤති, සද්දෙ ගඤ්ඤි රසෙ ථොට්ඨබ්බෙ පරිභුඤ්ඤති. අයං පරිභොගව්ඡ්ඤෙ. කතමො සනතිධිව්ඡ්ඤෙ? ඉධෙකච්චො අඤ්ඤාසිතොයෙව අභිකො ඡ්ඤජානො ඛනසනතිවයං කරොති ආපදාසු නවිසානති; අයං සනතිධිව්ඡ්ඤෙ. කතමො විසජ්ජනව්ඡ්ඤෙ? ඉධෙකච්චො අඤ්ඤාසිතොයෙව අභිකො ඡ්ඤජානො ඛනං විසාජ්ජෙති හන්ධාරොභානං අසාරොභානං රජිකානං ඛනුභහානං පතතිකානං ‘ඉමෙ මං රක්ඛිසානති ගොපිසානති සමපරිවාරෙසානති’ති. අයං විසාජ්ජනව්ඡ්ඤෙ. පියානීති දො පියා; සත්තා වා සඛ්ඛාරා වා -පෙ- ඉමෙ සත්තා පියා -පෙ- ඉමෙ සඛ්ඛාරා පියා; ඡ්ඤතිදුනානි පියානි ලොභෙති පියා ඡ්ඤතිදුනා ඡ්ඤසමුදයා ඡ්ඤජානිකා ඡ්ඤපහවති - ‘ඡ්ඤතිදුනානි පියානි ලොභෙ.’

යෙ වාපි ලොභා විචරන්ති ලොභෙති - ‘යෙ වාපි’ති ඛතතියා ව බ්‍රාහ්මණා ව ජවසා ව සුදු ව ගහට්ඨා ව පබ්බජිතා ව දෙවා ව චත්‍රසා ව; ළොභානි යො ලොභො ලුඛනා ලුඛනිතතං සාරොභො සාරජ්ජනා සාරජ්ජනතං අභිජ්ඤා ලොභො අකුසලමූලං; විචරන්ති විචරන්ති විහරන්ති ඉරියන්ති චතතන්ති පාලෙති යජෙතති යාජෙතති; ලොභෙති අපායලොභෙ -පෙ- අයනනලොභෙති - ‘යෙ වාපි ලොභා විචරන්ති ලොභෙ.’

ආසා ව නිට්ඨා ව ඉතො නිදුනාති -- ‘ආසා’ වුච්චති තණ්හා, යො රාගො සායාගො -පෙ- අභිජ්ඤා ලොභො අකුසලමූලං; නිට්ඨාති ඉධෙකච්චො රුපෙ පරිභෙසනො රුපං පට්ටභති, රුපතිට්ඨො භොති. සද්දෙ- ගඤ්ඤි රජස - ථොට්ඨබ්බෙ, කුලං, ගණං, ආවාසං, ලාභං, යසං, පසංසං, සුඛං, විප්පරං, පිණ්ඩපාතං, සෙනාසනං, හිලානපච්චයභෙසජ්ජපරිකාරං, සුත්තනතං, විතයං, අභිධමමං, ආරඤ්ඤිකඛනං, පිණ්ඩපාතිකඛනං, පංසුකුලිකඛනං, තෙවිට්ටිකඛනං, සපදනවාරිකඛනං, ඛලුපච්ජානතතිකඛනං, නෙසජ්ජකඛනං, යථාසජ්ජතිකඛනං, පඨමජ්ඤානං, දුතියජ්ඤානං, තතියජ්ඤානං, චතුස්ථජ්ඤානං ආකාසානසද්ධායතනසමාපතතිං, විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනසමාපතතිං, ආකිඤ්ඤා-ඤ්ඤායතනසමාපතතිං, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපතතිං, පරිභෙසනො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපතතිං. පට්ටභති. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා-යතනසමාපතතිතිට්ඨො භොති.

1 “ආසාය කසනෙ¹ ඛෙතතං ඛිජං ආසාය වපනි ආසාය වාණීරා යන්ති සමුද්දං ඛනතාරකා; යාය ආසාය තිට්ඨාමි² සා මෙ ආසා සමිජ්ඤතු”ති³ c

a. ඛිජිසඛනණි - විතතුපපාදකණි. b ඛිජිසඛනණි නිසඤ්ඤකණි
 1. කසනෙ - මහුප. 2. නිට්ඨාදි - සිඞු. II. පඨමාමි - යසා.
 3. සමිජ්ඤතිති - සිඞු II. PTS. c. චෙරගාථා - 10. 1. 1.

පරිභොගව්‍යව්‍යය කවරු යන්: මෙහි එකෙක් කාමයෙන් මඩනා ලද්දේ මෑ අර්ථී වූයේ හටගත් ඡන්දය ඇත්තේ රූපයන් පරිභොග කෙරෙහි, ශබ්ද - ගති - රස - ස්ප්‍රභව්‍යයන් පරිභොග කෙරෙහි, මේ පරිභොගව්‍යව්‍ය යයි. සන්ධිවිඡන්දය කවරු යන්? මෙහි එකෙක් කාමයෙන් මඩනා ලද්දේ මෑ අර්ථී වූයේ හටගත් ඡන්දය ඇත්තේ 'විපතෙහි වත්තේය' යි බන්ධ රැස් කෙරෙහි, මේ සන්ධිවිඡන්ද යයි, විඝාණනව්‍යව්‍යය කවරු යන්? මෙහි එකෙක් කාමයෙන් මඩනා ලද්දේ මෑ අර්ථී වූයේ හටගත් ඡන්දය ඇත්තේ 'මොවුහු මා රක්ෂණ භොජනය කරන්නාහුය, පිරිවර සිටින්නාහ' යි ඇතැවුන්ට අසරුවන්ට රිසාදුරන්ට දුනුවාවන්ට පාබලසෙනහට බන්ධය විශදම් කරයි, මේ විඝාණනව්‍යව්‍ය යයි. පියානි - ප්‍රියයෝ දෙදෙනෙකි: සත්තියෝ හෝ සංඝකාරයෝ හෝ යෑ;...මේ ප්‍රියවූ සංඝකාරයෝ යි. ඡන්දනිදුනානි පියානි ලොභානි - ප්‍රිය වූ සත්තී - සංඝකාරයෝ ඡන්දය නිදුන කොට ඇත්තාහුය, ඡන්දය උත්පත්ති කොට ඇත්තාහුය, ඡන්දය ජාති කොට ඇත්තාහුය, ඡන්දය ප්‍රභව කොට ඇත්තාහු නුයි 'ඡන්දනිදුනානි පියානි ලොභානි' යනු වේ.

සෙ වාපි ලොභා විචරන්ති ලොභානි - 'සෙ වාපි' යනු: කෑත්‍රියයෝ ද බ්‍රාහ්මණයෝ ද වෛශ්‍යයෝ ද ගෑහැවියෝ ද පෑවිද්දේ ද ලදවියෝ ද මිනිස්සු ද; ලොභා - යම් ලොභයෙක් ලොභාකාරයෙක් ලොභ කරන බවෙක් ඇලීමෙක් ඇලෙන අයුරෙක් ඇලුණු බවෙක් අභිධ්‍යාවක් ලොභ අකුශලමූලයෙක් වේ ද එයයි. විචරන්ති - ගැසිරෙති වෙසෙති ඉරියවු පවත්වති, වැටෙති රැකෙති යැපෙති යාපනය වෙත්; ලොභානි - අපායලොකයෙහි... ආයතනලොකයෙහි නුයි 'සෙ වාපි ලොභා විචරන්ති ලොභානි' යනු වේ.

ආසා ව නිබ්බා ව ඉතො නිදුනා - 'ආසා' යි කාමණ්‍යව කියනු ලබයි. යම් රාගයෙක් සංරාගයෙක්...අභිධ්‍යාවෙක් ලොභ සංඛ්‍යාත අකුශලමූලයෙක් වේ ද එයයි; නිබ්බා - මෙලො වෑ එකෙක් රූපයන් සොයනුයේ රූපය ලබයි, රූපසමාදායී ඇත්තේ වෙයි, ශබ්ද - ගති - රස - ස්ප්‍රභව්‍යයන් - කුලය - ගණයා - ආවාසාය - ලාභය යශස් - ප්‍රශංසාව - සුඛය - විචර - පිණිපාත - සෙනාසන - ගිලන්පසබෙහෙත්පිරිකර - සුත්‍රාන්තය - විනය - අභිබ්මිය - ආරණ්‍යකාඛනය - පිණිපාතිකාඛනය - පංසුකුලිකාඛනය - නෙව්විට් - කාඛනය - සපදුනවාරිකාඛනය - බලුපව්‍යාහතතිකාඛනය - නොසජ්ජිකාඛනය - යථාසන්තිකාඛනය - ප්‍රථමධ්‍යානය - ද්විතීය - තෘතීය - චතුර්ථධ්‍යානය - ආකාශානඤ්චායතනසමාපත්තිය - විඤ්ඤානඤ්චායතන - ආකිඤ්චඤ්ඤායතන - නෙව්සඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිය සොයනුයේ නෙව්සඤ්ඤානාසඤ්ඤා - යතන සමාපත්තිය ලබයි, නොව්සඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන සමාපත්ති සමාදායී ඇත්තේ වේ.

1. ආශාව හෙතු කොට (භෝවියා) කෙත සාධි, ආශාව හෙතු කොට කිප්වට වපුරනු ලැබෙයි, බන්ධ රැස්කර හත්තා වූ වෙලෙන්දේ ආශාව හෙතු කොට (නැවිත්) මුහුදට යෙති, යම් ආශාවකින් මිම් මෙහි සිටිම් නම්, ඒ මාගේ ආශාව සමාදායී වේව'යි.

ආසාය සමිද්ධි වුවුවනෙ¹ නිට්ඨා; ආසා ච නිට්ඨා ච ඉතොනිද්දනාන් ආසා ච නිට්ඨා ච ඉතො ජන්දනිද්දනා ජන්දසමුදයා ජන්දජාතිකා ජන්දපහවාති-ආසා ච නිට්ඨා ච ඉතොනිද්දනා.

මහ සමපඤ්ඤාය නිරසා හොනතීති - යෙ නිරසා පරායනා හොනති, දීපා හොනති, තාණා හොනති, ලොකා හොනති, සරණා හොනති. කරො නිට්ඨා පරායනො හොනතීති² - යෙ සමපරායාය නිරසා හොනති.

තෙනාහ සභවො:

“ජන්දනිද්දනානි පියානි ලොකෙ
යෙ වාපි ලොහා විචිරනති ලොකෙ,
ආසා ච නිට්ඨා ච ඉතොනිද්දනා
යෙ සමපරායාය නිරසා හොනති”ති.

11 - 5

ජන්දෙ නු ලොකසමිං කුතොනිද්දතො
විනිච්ඡයා වාපි කුතො පහුතා,
කොධො මොසවජ්ඣඤ්ච කථංකථා ච
යෙ වාපි³ ධම්මා සමණෙන වුත්තා.

ජන්දෙ නු ලොකසමිං - කුතොනිද්දතොති - ජන්දෙ කුතොනිද්දතො කුතො ජාතො කුතො සඤ්ජාතො කුතො නිබ්බතො කුතො අභිනිබ්බතො කුතො පාකුභුතො කිත්තිද්දතො කිංසමුදයො කිඤ්ජාතිකො කිම්පහවාති ජන්දසා මූලං පුච්ඡති -පෙ- සමුදයං පුච්ඡති පපුච්ඡති යාවති අජේකිසති⁴ පසාදෙතීති - ජන්දෙ නු ලොකසමිං කුතොනිද්දතො.

විනිච්ඡයා වාපි කුතො පහුතාති - විනිච්ඡයා කුතො පහුතා කුතො ජාතා කුතො සඤ්ජාතා කුතො නිබ්බතා කුතො අභිනිබ්බතා කුතො පාකුභුතා කිත්තිද්දතා කිංසමුදයා කිඤ්ජාතිකා කිම්පහවාති විනිච්ඡයානං මූලං -පෙ- සමුදයං පුච්ඡති පපුච්ඡති යාවති අජේකිසති පසාදෙතීති- විනිච්ඡයා වාපි කුතො පහුතා.

කොධො මොසවජ්ඣඤ්ච කථංකථා වාති ‘මකාධො’ති - යො එචරුමපා විත්තසා ආභාතො පටිසාතො පටිසං පටිට්ඨරොධො කොපො පකොපො සම්පකොපො, දෙසො පදෙසො සම්පදෙසො, විත්තසා බ්‍යාපතති මනොපදෙසො, කොධො කුජකිතා කුජකීතතනං, දෙසො දුස්සතා දුස්සිතතනං, බ්‍යාපතති බ්‍යාපජ්ජනා බ්‍යාපජ්ජිතතනං, විරොධො පටිවිරොධො වණ්ඨිකකං අසුරොපො අනත්තමනතා විත්තසා 8; මොසවජ්ජං වුවුවති මුසාවාදෙ, කථංකථා වුවුවති ට්ටිකිච්ඡ’ති - කොධො මොසවජ්ජඤ්ච කථංකථා ච.

1. වුවුවනි - ස. 2. නිට්ඨා පරායනා හොනතීති- මජ්ඣ. නිට්ඨා හොනති පරායණා හොනති - සීඞු II.
3. වාපි- සා. PTS. ස. 4. අජේකිසති සීඞු. II.
a. ධම්මසමුත්තේ - තිසෙකපකණ්ඨි.

ආශාසමාදායීය 'නිට්ඨා, (ඵලනිපෙතනී) යසි කියනු ලැබේ. ආශා ව නිට්ඨා ව ඉපතානිදුතා - ආශාවත් නිඝ්ඨාව (-සමාදායීය) ත් මේ (රූපජන්මදි) ජන්මය නිදහ කොට ඇත්තාහුය, ජන්මය උත්පත්ති කොට- ජන්මය ජාති කොට - ජන්මය ප්‍රභව කොට ඇත්තාහු නුසි 'ආශා ව නිට්ඨා ව ඉතොතිදුතා' යනු වේ.

මෙ සමපරායාය නරසස හොනනි - යම් ධර්ම කෙනෙක් සත්වයා හට පරායණ වෙත් ද, ප්‍රතික්ඛා වෙත් ද, ත්‍රාණ වෙත් ද, රක්ෂාසාධන වෙත් ද, සරණ වෙත් ද, මිනිසා ඒ ආශාසමාදායීය පරායණ කොට ඇත් නුසි 'මෙ සමපරායාය නරසස හොනනි' යනු වේ.

එයින් වදාලන මුදුන:

“ජන්මනිදුතානි -පෙ- මෙ සමපරායාය නරසස හොනනි”සි.

11 - 5

ලොවැ කාමච්ඡද්‍ය තෙමේ කුමක් නිදන කොට ඇත්තේ ද? (තෘණො දුමච්චි) විනිශ්චයයෝ හෝ කොසිතින් උපත්තාහු ද? ක්‍රොධය ත් මාමාචාදයත් විවික්ඛසාච ත් මුඛුමුණයත් විසින් දෙසු යම් අකුසලධර්ම කෙනෙකුත් වෙත් නම්, ඔවුහු ත් කොසිතින් උපත්තාහු ද?

ජන්මය නු ලොකසමිං කුතොනිදුතො - කාමච්ඡද්‍ය තෙමේ කුමක් නිදන කොට ඇත්තේ ද? කොසිතින් උපත්තේ ද? කොසිතින් හට ගත්තේ ද? කොසිතින් නාභුණේ ද? කොසිතින් පහල වූයේ ද? කුමක් නිදන කොට - කුමක් සමුදය කොට - කුමක් ජාති කොට - කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත්තේ ද? සි ජන්මය හේ මූලය විචාරති...සමුදය විචාරති පුළුල්ස්ති අයදිති අධොසණ කෙරෙති, පහදවත් නුසි 'ජන්මය නු ලොකසමිං කුතොනිදුතො' යනු වේ.

විනිච්ඡයා වා පි කුතො පසුතා - තෘණො - දුමච්චිවිනිශ්චයයෝ කොසිතින් වූවාහු ද? කොසිතින් උපත්තාහු ද? කොසිතින් හටගත්තාහු ද? කොසිතින් නිපත්තාහු ද? කොසිතින් පැනනැඟුණාහු ද? කොසිතින් පහල වූවාහු ද? කුමක් නිදන - සමුදය - ජාති - ප්‍රභව කොට ඇත්තාහු ද? සි විනිශ්චයයන්ගේ මූලය විචාරති...සමුදය විචාරති පුළුල්ස්ති අයදිති අධොසණ කෙරෙති පහදවත් නුසි 'විනිච්ඡයා වා පි කුතො පසුතා' යනු වේ.

කොසමා මොසචජ්ජඤ්ච කඨඛකඨා ව - 'කොසමා' යනු: මෙබඳු වූ විභවයා හේ යම් ආකාරයෙන් ප්‍රතිකාරයෙන් ප්‍රතිසයෙන් ප්‍රතිවිරෝධයෙන් කොපයෙන් සම්ප්‍රකොපයෙන් ජෙද්දයෙන් ප්‍රජෙද්දයෙන් සම්ප්‍රජෙද්දයෙන් විභවයාගේ විකාරයෙන් සිතෙති දුෂ්‍ය බවෙක් සිටීමෙන් කීපෙන අසුරෙත් කීපුණු බවෙක් දුෂ්‍ය විමෙත් දුෂ්‍යාකාරයෙන් දුෂ්‍ය බවෙක් විකාරයෙන් විකාරාකාරයෙන් විකාර බවෙක් විරෝධයෙන් ප්‍රතිවිරෝධයෙන් වණ බවෙක් නො පිරුණු වචන ඇතිබවෙක් සිත පිළිබඳ නො සතුටු බවෙක් වේ ද එයයි. 'මොසචජ්ජ'යි මාමාචාදය කියනු ලැබෙයි; 'කඨඛකඨා'යි විවික්ඛසාච කියනු ලබා නුසි 'කොසමා මොසචජ්ජං ව කඨඛකඨා ව' යනු වේ.

ඥෙ වාපි ධම්මා සමණෙන වුත්තා'නි- 'ඥෙ වාපි'ති ඥෙ කොධෙන ව මොසවජ්ජෙන ව කථංකථාය ව සහගතා සහජාතා සංසට්ඨා සමපසුත්තා එකුපාදු එකතිරොධා එකවජුකා එකාරම්මණා, ඉමෙ වුව්චනති 'ඥෙ වාපි ධම්මා' අථවා, ඥෙ තෙ කිලෙසා අඤ්ඤජාතිකා අඤ්ඤවිහිතකා, ඉමෙ වුව්චනති 'ඥෙ වාපි ධම්මා' සමණෙන වුත්තානි සමණෙන සමිත-පාපෙන බ්‍රාහ්මණෙන බාහිතපාපධම්මෙන¹ හිකුච්චතා හිත්තකිලෙසමුලෙන සබ්බාකුසලමුලබ්බිතා² පමුත්තෙන වුත්තා පවුත්තා ආවිකම්මතා දෙසිතා පඤ්ඤපිතා පට්ඨපිතා විච්චා විහතතා උත්තානිකතා පකාසිතාති - 'ඥෙ වාපි ධම්මා සමණෙන වුත්තා.'

තෙනාහ භගවා:

“ඡන්දෙ නු ලොකස්මිං කුතොනිදුනො
 විනිච්ජයා වාපි කුතො පසුතා,
 කොධො මොසවජ්ජඤ්ඤ කථංකථා ව
 ඥෙ වාපි ධම්මා සමණෙන වුත්තා”ති.

11 - 6

සාතං අසාතනති යමාහු ලොකෙ
 තමුපතිස්සාය පහොති ඡන්දෙ,
 රුපෙසු දිස්වා විහවං භවඤ්ඤ
 විනිච්ජයං කුරුතෙ³ ජන්තු ලොකෙ.

සාතං අසාතනති යමාහු ලොකෙති - 'සාත'නති සුඛා ව වෙදනා ඉට්ඨඤ්ඤ වජු,⁴ අසාතනති දුකඛා ව වෙදනා අනිට්ඨඤ්ඤ වජු; යමාහු ලොකෙති යං ආහංසු යං කථෙතති යං භණන්ති යං දීපයනති යං වොහරන්ති - 'සාතං අසාතනති යමාහු ලොකෙ.'

“තමුපතිස්සාය පහොති ඡන්දොති, සාතාසාතං නිස්සාය සුඛි දුකං නිස්සාය සොමනස්ස දොමනස්ස නිස්සාය, ඉට්ඨානිට්ඨංනිස්සාය අනුතය පටිසං නිස්සාය. ඡන්දො හොති පහොති පහවති සඤ්ජයති නිබ්බතති අභි නිබ්බතති තමුපතිස්සාය පහොති ඡන්දො”

රුපෙසු දිස්වා විහවං භවඤ්ඤා'ති - 'රුපෙසු'ති වත්තාරො ව මහාභුතා වකුත්තඤ්ඤ මහාභුතානං උපාදය රූපං. කතමො රූපානං භවො? යො රූපානං භවො ජාති සඤ්ජාති නිබ්බතති අභිනිබ්බතති පංකුභාවො; අයං රූපානං භවො. කතමො රූපානං විහවො? යො රූපානං බයො වයො හෙදෙ පරිහෙදෙ අනිච්චතා අත්තරධානං; අයං රූපානං විහවො. රුපෙසු දිස්වා විහවං භවඤ්ඤා'ති රුපෙසු භවඤ්ඤ විහවඤ්ඤ දිස්වා පසුසිතා කුලසිතා තීරසිතා විහාවසිතා විභුතං කුතාති⁴ - 'රුපෙසු දිස්වා විහවං භවඤ්ඤ.'

1. බාහිතපාපෙන - ඝෘ. 2. සබ්බාකුසලබ්බිතා - ඝ.
 3. කුඛිති - මජ්ඣ. 4. වජු - ඥ. II.

යෙ වා'පි ධම්මා සමණෙන වුත්තා - 'යෙ වා'පි' යනු: යම් ධම් කෙනෙක් නොධයන් මෘතාවාදයන් විවිකිත්සාවන් සමග සහගත වූවාහු ද සහජාන - සංසාරා - සම්ප්‍රසන්න වූවාහු ද එක් වූ උපදනාහු එක් වූ නිරුඳ්‍රා වන්කාහු සමාන වස්තු ඇත්තාහු සමාන අරමුණු ඇත්තාහු වෙත් ද මොවුහු 'යම් ධම්මෝ' යි කියනු ලැබෙත්. නොහොත් යම් කෙලෙස් කෙනෙක් අත්‍යභවාව ඇත්තාහු අන් කරුණෙකින් වූවාහු වෙත් ද, මොවුහු 'යම් ධම්මෝ' යි කියනු ලැබෙත්. සමණෙන වුත්තා - නිවුණු පච්ඡා ඇති ශ්‍රමණයා විසින්, නැසු පච්ඡා ඇති බ්‍රාහ්මණයා විසින්, බුන් කෙලෙස්මුල් ඇති භික්ෂුහු විසින්, සියලු අකුශලමූලබන්ධනයෙන් මිදුණහු විසින් කියන ලද පවසන ලද ප්‍රකාශ කරන ලද දෙසෙන ලද පනවන ලද පිහිටුවන ලද විවාද කල විශාග කල ප්‍රකට කල ප්‍රකාශ කරන ලද්දහු නුසි 'යෙ වා'පි ධම්මා සමණෙන වුත්තා' යනු වේ. එසින් කීහ, ඒ නිර්මිත බුදුහු:

“ජන්දො නු ලොකස්මිං - පෙ- යෙ වා පි ධම්මා සමණෙන වුත්තා” යි

11 - 6

මේ ලොවැ සුව යැයි ද දුකැයි ද යමක් කියත් නම්, ඒ සාධාසාධ වේදනාව නිසා ජන්දය උපදී, ලොවැ සත්කම් නෙමම් භූතොපාදයරූපයන්හි විනාශයන් උත්පත්තියන් දැක තෘප්තො - දෛවිකිභවය කරන්නේ යි.

සාධං අසාධනානි සමාහු ලොකෙ - 'සාධ' නම්, සුඛවේදනාව හා ඉභවස්තුව ය: අසාධ - නම්: දුඛවේදනාව හා අනිභවස්තුව ය: සමාහු ලොකෙ - යමක් පවසත් නම්, යමක් කියත් නම් යමක් බෙණෙත් නම් යමක් දක්වත් නම් යමක් වහරත් නම් නුසි 'සාධං අසාධනානි සමාහු ලොකෙ' යනු වේ.

තමුපතිස්සාය පහොති ජන්දො - සාධාසාධ (වේදනාව හා වස්තුව) නිසා සැපයක් නිසා සොම්නස් දෙමිනස් නිසා ඉටුඅතිටු නිසා අනුතය ප්‍රතිස නිසා ජන්දය වෙයි පහල වෙයි උපදී හටගනී නිපදී වෙසෙසින් නිපදී නුසි 'තමුපතිස්සාය පහොති ජන්දො' යනු වේ.

රූපෙසු දිස්වා විහවං හවස්ඛු - 'රූපෙසු' යනු: සතර මහාභුතයෝ ද සතර මහාභුතයන් නිසා උපදනා රූපය ද වේ; රූපයන්ගේ හවය කවරැ යත්? රූපයන්ගේ යම් හවයක් ජාතියක් හටගැනීමේ කිපැදීමේ වෙසෙසින් නිපැදීමේ පහල වීමේ වේ ද, මේ රූපයන්ගේ හවයයි; රූපයන්ගේ විහවය කවරැ යත්? රූපයන්ගේ යම් ක්‍ෂයවීමේ වැනැසීමේ කෙදෙසක් පරිහෙදෙසක් අනිත්‍ය බවක් අතුරුදහන් වීමේ වේ ද, මේ රූපයන්ගේ විහව යයි. රූපෙසු දිස්වා විහවං හවස්ඛු - රූපයන්හි හටගැනීම ද වැනැසීම ද දැක බලා තුලනය කොට තීරණය කොට සලකා ප්‍රකට කොට නුසි 'රූපෙසු දිස්වා විහවං හවස්ඛු' යනු වේ.

විනිවිච්ඡයං කුරුතෙ ජනතු ලොකෙති - 'විනිවිච්ඡයා'ති දො විනිවිච්ඡයා තණ්හාපතිච්ඡයො ච දිවසීවිනිවිච්ඡයො ච. කථං තණ්හාවිනිවිච්ඡයං කරොති? ඉධෙකච්චස්ස අනුප්පන්නා වෙච්ච හොගා¹ න උප්පජ්ජති; උප්පන්නා ච හොගා පරික්ඛයා ගච්ඡති; තස්ස ඵලං හොති: 'කෙන නු ඛො මෙ උප්පයෙන අනුප්පන්නා වෙච්ච හොගා න උප්පජ්ජති? උප්පන්නා ච හොගා පරික්ඛයං ගච්ඡති'ති. තස්ස පන ඵලං හොති: 'සුරාමෙරග-මජ්ජරමාදුට්ඨානානුයොගං අනුසුත්තස්ස මෙ අනුප්පන්නා වෙච්ච හොගා න උප්පජ්ජති; උප්පන්නා ච හොගා පරික්ඛයං ගච්ඡති. විකාලවිසි-බාවරියානුයොගං අනුසුත්තස්ස මෙ අනුප්පන්නා වෙච්ච හොගා න උප්පජ්ජති; උප්පන්නා ච හොගා පරික්ඛයං ගච්ඡති. සමජ්ජාතිවරණං අනුසුත්තස්ස මෙ - ජුත්තමාදුට්ඨානානුයොගං අනුසුත්තස්ස මෙ - පාපමිත්තානුයොගං අනුසුත්තස්ස මෙ අනුප්පන්නා වෙච්ච හොගා න උප්පජ්ජති; උප්පන්නා ච හොගා පරික්ඛයං ගච්ඡති. ආලසානුයොගං² අනුසුත්තස්ස මෙ අනුප්පන්නා වෙච්ච හොගා න උප්පජ්ජති; උප්පන්නා ච හොගා පරික්ඛයං ගච්ඡති'ති ඵලං සදුණං කඨා ඡ නොගානං අපායමුඛාති න සෙවති. ඡ නොගානං ආයමුඛාති සෙවති. ඵලවපි තණ්හාවිනිවිච්ඡයං කරොති.

අඵවා කසිගා වා වණ්ණජාය වා ගොරකෙඛන වා ඉස්සධෙනන වා රුජපොරිසෙත³ වා සිප්පඤ්ඤතරෙන වා පටිපජ්ජති. ඵලවපි තණ්හා-විනිවිච්ඡයං කරොති. කථං දිවසීවිනිවිච්ඡයං කරොති? වකුචුසමිං උප්පන්න ජානාති 'අත්තා මෙ උප්පන්නො'ති. වකුචුසමිං අත්තරහිතෙ ජානාති 'අත්තා මෙ අත්තරහිතො, වීගතො මෙ අත්තා'ති. ඵලවපි දිවසීවිනිවිච්ඡයං කරොති. ඤාතසමිං- ඝාතසමිං- ජිවහාය- භාගසමිං- රුජසමිං- සද්දසමිං- ගතිසමිං- රසසමිං- පොට්ඨිඛසමිං උප්පන්න ජානාති 'අත්තා මෙ උප්පන්නො'ති. පොට්ඨිඛසමිං අත්තරහිතෙ ජානාති 'අත්තා මෙ අත්තරහිතො, විගතො මෙ අත්තා'ති. ඵලවපි දිවසීවිනිවිච්ඡයං කරොති, ජතෙති සඤ්ජතෙති තිබ්බත්තෙති අභීතිබ්බත්තෙති. ජනතුදී සත්තො නරො මානවො -පෙ-මනුජො; ලොකෙ'ති අපායලොකෙ -පෙ- ආයතනලොකෙති - 'විනිවිච්ඡයං කුරුතෙ ජනතු ලොකෙ.'

තෙතාහ ගඟවා:

“සාතං අසාතන්ති ගමානු ලොකෙ
 නමුටතිස්සාය පහොති ඡන්දො,
 රුජපෙසු දිසා විතථං ගචං ච
 විනිවිච්ඡයං කුරුතෙ⁴ ජනතු ලොකෙ”ති.

11 - 7

කොඛො මොසචජ්ජඤ්ච කථමිකථා ච
 ඵතෙපි ධම්මො දායමෙච්ච සත්තො,
 කථංකපි සදුණපථාය සිකෙඛ
 ඤාතා පවුත්තා සමණෙන ධම්මො.

1. ලොගා. - සිඞු. II.   2. ආලසානුයොගං - මජ්ජ. 2.
 3. රුජපොරිසෙත - සිඞු. II.   4. කුචුසමිං - මජ්ජ. 2.

විනිවිජයං කුරුතෙ ජනනු ලොකෙ - 'විනිවිජය' නමි: තාණො - විනිවිජය ද දුටුවිනිවිජය දුසි විනිවිජය දෙකෙකි: කෙණේ තාණොවිනිවිජය කෙණෙයි යත්? දෙකි එකක් හට නුපත් භොගයෝත් නුපදිති, උපත් භොගයෝත් සෘජු විමට යෙති; ඔහුට මෙසේ සිතෙත් වෙයි: 'කවර උපායයෙකින් මට නුපත් භොගයෝත් නුපදිත් ද, උපත් භොගයෝත් ක්ෂය විමට යෙත් ද'යි. යළි ඔහුට මෙසේ සිත් වෙයි: 'මදයට ප්‍රමාදයට කරුණු වූ රහමෙර පිමෙහි නැවත නැවත යෙදුණු මට නුපත් භොගයෝත් නුපදිති, උපත් භොගයෝත් පිරිහෙති: නො කල්හි විවිසඤ්චාරයෙහි පුතපුතා යෙදුණු මට නුපත් භොගයෝත් නුපදිති, උපත් භොගයෝත් පිරිහීමට යෙති; නානාදිය දැකීම වශයෙන් පිරිස්හි හැසිරීමෙහි පුතපුතා යෙදුණු මට - ප්‍රමාදයට කරුණු වූ දුක්ඛයෙහි පුතපුතා යෙදුණු මට - පාපමිත්‍රානුයෝගයෙහි පුතපුතා යෙදුණු මට - ආලසයෙන් යුක්ත බැවිහි පුතපුතා යෙදුණු මට නුපත් භොගයෝත් නුපදිති, උපත් භොගයෝත් පිරිහීමට යෙති' මෙසේ නුවණ උපදවා සවැදුරුම් වූ භොගයන් සේ විනාසනයෙහි දෙරවු සෙවනය නො කෙරෙයි, සවැදුරුම් වූ නොගයන් සේ ආයච්චාරයන් සෙවනය කෙරෙයි; මෙසේත් තාණො විනිවිජය කෙරෙයි.

නොහොත් ගොවිතැනින් හෝ වෙළෙඳුමෙන් හෝ ගවපාලනයෙන් හෝ බහුශයිත්‍රයෙන් හෝ රජසෙවනයෙන් හෝ එක්තරා ශිල්පයෙකින් හෝ උත්සාහ කෙරෙයි; මෙසේත් තාණොවිනිවිජය කෙරෙයි. කෙසේ දුටුවිනිවිජය කෙරෙයි යත්? සසම්භාර වක්‍රස උපත් කල්හි 'මා හේ ආත්මය උපනැ'යි දුටුවශයෙන් දැනගනී, වක්‍රස නැසුණු කල්හි, 'මා හේ ආත්මය නැසිණ, මා හේ ආත්මය ඉක්මැ හිඟේ යැ'යි දුටුවශයෙන් දැනගනී; මෙසේත් දුටුවිනිවිජය කෙරෙයි, ශ්‍රෝත්‍රය - ක්‍රාණය - ජිහවාව-කායය - රූපය - ශබ්දය - ගනිතය - රසය - ස්ප්‍රච්චාය උපත්කල්හි 'මා හේ ආත්මය උපනැ'යි දුටුවශයෙන් දැනගනී, ස්ප්‍රච්චාය නැසුණු කල්හි 'මා හේ ආත්මය නැසිණ, මා හේ ආත්මය පහව හිඟේ වනැ'යි දුටුවශයෙන් දැනගනී; (-දුටුව ගනී යයි සේයි.) මෙසේත් දුටුවිනිවිජය කෙරෙයි, උපදවයි, මොනොවට උපදවයි, නිපදවයි, වෙසෙසින් නිපදවයි. ජනතු - සත්ති - නර - මානව...මනුජ තෙමේ. ලොකො-ආපායලොකයෙහි... ආයතනලොකයෙහි නුසි 'විනිවිජයං කුරුතෙ ජනනු ලොකො' යනු වේ.

එසින් වදාලන මුද්‍රා:

“සාතං අසාතනති -පෙ- විනිවිජයං කුරුතෙ ජනනු ලොකො”යි.

අක්‍රාමය ද මාණාලාදය ද විවික්කාව ද යන මේ බමුණෝ ද සාතාසාත ඡදක ආති කල්හි මැ වෙති, විවික්කා සහිත වූ පුද්ගල තෙම ඤාදශීන-ඤාතාධිගමය පිණිස ත්‍රිවිධ ශික්ෂාවෙහි හික්මෙන්නේ ය, මුඛග්‍රමණයන් විසින් දැන (අනිත්‍යාදී) බමුණෝ දෙසන ලද්දකු ය